

que duplo plus peccauit q̄ Simon q̄. s. q̄n-
quaginta est p̄portio de duplo ad q̄ngenta.
Iō dicit alius. s. Simon debebat q̄ngenta
denarios. Nō habētes ergo vñ redderēt do-
nauit vtrisq̄. s. debitorib⁹. q̄ peccatores nō
habent vñ deo reddāt cum grām dei amise-
runt ⁊ consequenter omnia bona q̄ ad vsum
debitū receperūt. possunt enī etiā peccare p̄
se sed nō de peccatis p̄ se resurgere vt inuit.
p̄. lxxvij. Homo est spūs vadens sc̄z in pec-
catū. ⁊ nō rediens sc̄z p̄ se de peccato. Ideo
oportet cōcurrere misericordem dei donatio-
nem q̄ innuit h̄. Donauit vtrisq̄. i. miseri-
cordiē dimisit. Quis ḡcū plus diligit hoc ē
diligerē d̄z. R̄ndens simon dixit Estimo q̄
is cui pl⁹ donauit. at ille r̄ndit. Recte iudica-
sti. q. d. bñ r̄ndisti q̄ maria plus me diligit q̄
tu. q̄ illi plura p̄cta indulgeo. Greg. i ome. l.
cū sua snia pharise⁹ p̄uincit funē portat cuz
quo ligat plus tenebatur peccatrix diligerē
ex dimisso. pl⁹ aut pharise⁹ ex p̄misso. q̄ sibi
p̄missa erat maior p̄cia legis. omnes aut ho-
mines tenent deū diligerē ex dimisso. ex quo
oēs peccauerūt ⁊ egēt glā dei. ad Roma. iij.
saltē oēs p̄destinati. Similiter ex commisso
quia cōmisit vnicuiq̄ q̄nq̄ talenta. Matth.
xxv. Et sequitur conuersus dñs ad mulierē
dixit Simoni. vides hanc mulierē. quasi. d.
corpore cōsideras. si nō corde. **E**t redar-
guit ipsum ex triplici defectu pietatis dicēs
Intraui i domū tuā sic hūilis ad detractore
aquā pedib⁹ meis qui erant fessi non dedisti
hec autē lachrymis rigauit pedes meos ⁊ ca-
pillis suis terxit. q. d. sic te in ope pietatis ex-
cellit. Secūdo redarguit eū ex defectu cha-
ritatis dicēs. Osculū mihi nō dedisti q̄ est
amicicie signū. Hec autem ex quo. hoc est a
tempore in quo sedi non cessauit osculari pe-
des meos. Tercio redarguit eum ex defectu
mie dicēs. Oleo caput meū non vnxit. pe-
des meos illa vnxit. p̄pterea. i. p̄pter opa q̄
mihi exhibuit. ⁊ quia se humilē ⁊ contritam
ostendit remittuntur. i. dimissa ei ostendunt
peccata multa quoniam dilexit multū. id est
ostendit dilectionis signa multa. Cui autem
minus dimittit. i. Simoni minus dilexit q̄
maria. dixit aut ad illam. Remittuntur tibi
peccata tua. Super quo dicit Hiero. ad ru-
sticū monachū. Meretrix pedes saluatoris
lauat ⁊ crine detergit. ⁊ in typo ecclē mere
audire. Dimittit tibi peccata tua. pharisei
superbia ac iusticia perijt. publicani hūilitas
p̄fessionē petijt. hec ille. Et ceperunt q̄ simul
accūbebāt dicere intra se. quis est hic. q̄ etiā
peccata dimittit. quia ignorabant ipsum eē

verum deum s̄z solū puz hominēz iudicabāt
Ideo dixit ad mulierem. Fides tua. s. chari-
tate fundata ⁊ firmata. te saluam fecit. vade
in pace. Rogemus.

De sancto Iacobo Sermo primus.

Accessit ad iesum

Amater filiorum zebedei cum filiis su-
is ⁊ petēs aliquid ab eo. Matth. xx.
Dicunt naturales q̄ arbores quē nō mo-
uentur per ventum non faciūt fructum q̄ ad
mensas possunt portari dominorum honora-
biliter. **Q**uātm̄ Plini. in spe. histo. Arbores
non mote vento illo anno reddunt penit⁹ in
secunde. Sed eo anno quo multi perflauerit
venti fertilitas multa arbores comitat. Lu-
sius rō est. q̄ ventis quatiunt. per quā p̄cul-
sionem fertiles redduntur. **M**oraliter p̄ ar-
bores intelligunt homines. Iuxta illud In-
nocētij li. de vilitate conditionis hūane. li. j.
vbi dicit. hō est quedam arbor puerla cui⁹
radices sunt crines. truncus est caput cū col-
lo. stipes pectus cum aluo. rami sunt palme
cū tibijs. frondes digiti sūt cū articulis. hec
ille. **M**ar. viij. Video boies vt arbores hec
arbor nō facit fructū eterni regni meritoꝝ
nisi q̄tiat v̄to tribulationis ⁊ passionis. s̄z q̄
dicit. b. Aug⁹. Nequaquā ad regnū celoz pue-
uere se iudicet. q̄ hic in arena tribulata turbī
dine nō cōdit tribulatione. nec mēbra xp̄i se
iudicet q̄ caput suū spinis coronatū i passio-
nib⁹ nō sequit. Cui p̄sonat Act. xiiij. p̄ mul-
tas tribulationes optet nos intrare i regnū ce-
loꝝ. q̄ figurat Exo. j. vbi legit q̄ filij israel
anteq̄ intrarēt in frā promissiois multipliciter
fruerūt tribulati a pharaone i egypto. et
hō nō p̄siderabāt gl̄ios apli ⁊ p̄ncipes t̄re Ia-
cobus ⁊ Iohes. s̄z adhuc carnales petebāt
p̄ regno anq̄ paterent ⁊ ventī tribulationū
quaterent. Ideo r̄sum est eis. Nescit quid
petat. **P**otestis bibere calicē. ⁊c. q. diceret.
Per calicē passionis puenitis ad gaudiū ce-
lestis regionis. Et hoc dicit euāgelij in quo
p̄ncipaliter tria describunt. **P**rimo i discre-
ta petitionis propositio. ibi. Accessit ad iesū
Secundo illius digna reprehensio. ibi. nesci-
tis. Tercio quibus regnū celozum paratur
ostensio. ibi. sedere autem. **D**e p̄mo est
notandū fm Arc. j. de aialib⁹ duplicia sunt
aialia. aliqua diligūt societate. vt sunt ceruī
⁊ oues. De ceruis dicit Jsi. li. xij. quādo trā-
seunt flumina sil solent ire ⁊ natate. ⁊ vt siml
maneant fortiores aīcedunt ⁊ debiliores hu-
meri eoz se iponūt. De ouib⁹ dicit Arc. octa-
uo libro de animalib⁹ si remanserit vna sola

et fuerit impregnata facto tonitru abhorret
forſitan p̄ timore. iō bonū ē vt in vnū cōgre-
gāt. Ecōtra ſūt aīalia alia q̄ ſocietate ſi dili-
gunt ſic ſūt aq̄le et ſolitarie eē volūt et regna-
re vt regine. ita etiā moralit̄ diſcipuli chriſti
fuerunt duplices. Aliq̄ diligebāt ſocietatem
et tāq̄ oues timorofe ſil manebāt. quales fue-
runt illi. de quib⁹ euāgelīū dicit audiētes. et
indignati ſunt de duob⁹ fratrib⁹. Illi etiam
poſt paſſionē xp̄i erant cōgregati ppter me-
tum iudeoz. vt habet Joſ. xx. Alij autē vt
Jacob⁹ et Joſes velut aquile ſocietate ſu-
giebant. et bñ cōpanē aq̄lis. qz ſic aq̄le altius
ceteris auibus volāt et maiorē ſonū faciunt
in volatu. ſic illi duo diſcipuli Jacob⁹ et Jo-
hannes altius volauerūt in doctrina. Sicut
canis de Joſe. Volat auis ſine meta. Et de
Jacob⁹ dicit Beda ſup Joſem qz tā alte in-
tonuit qz ſi aliquātulū alti⁹ intoniuiſſet. totus
mūdus eū capere nō potuiſſet. Jo dicit fili⁹ to-
nitru rōne ſonoroſe p̄dicatiōis q̄ malos ter-
rebat. pigros excitabat. oēs altitudine ſua i
admirationē cōuertebat. et iō dicit Jacob⁹ ma-
ior. Idcirco etiā more aq̄lay volebāt ſoli cū
xp̄o regnare. nec cū alijs h̄re ſocietate. patet
ex i lo qd̄ Mar. x. legitur qz Joſes et Jaco-
bus filij zebedei acceſſerūt ad ieſum dicētes.
Magiſtrum volum⁹ qd̄cūqz petierim⁹ facias nob̄
qbus dixit. quid vultis vt facia⁹ vobis et di-
xerunt da nobis vt vnus ad dexterā tuā. et
alius ad ſiniſtrā tuā ſedeam⁹ in gl̄ia tua. qz
audierūt pauloante qz vellet pati et t̄ia die
reſurgere et ipſum credebāt poſt mortem re-
gnaturū hic. Ideo cupiētes p̄ ceteris ei eē
collaterales informauerūt de petitione matrē
vt pro eis intercederet. Jo dicit euāgelīū. ac-
ceſſit ad ieſum mater filioz zebedei cum filijs
ſuis. et hec fuit Maria ſalome q̄ vt ait Chry-
ſoſto. reliquit zebedeū ppter amorē ca-
ſtitatis. Et cū acceſſiſſet ad eum p̄us adora-
uit anteqz petitionē ppoſuit. qz moris apud
antiquos erat qz quando aliq̄s ad perſonaz
nobilē venit p aliquib⁹ petēdis p̄us ei reue-
rentiā exhibuit cadens in terram. ſicut legi-
ſ. Regū. xxv. et prudēs abigail veniens ad
regē Dauid petitura p Nabal viro ſuo an-
teqz ppoſuit petitionē ſurrexit et adorauit p
na in terra dicēs. Ecce ſamula tua ſit i ancil-
lam vt lauet pedes ſeruoꝝ dñi mei. Quo ſcō
ppoſuit petitionē ita fecit h̄ maſ filioz zebe-
dei q̄ ipſm p̄i⁹ humiliē adorauit. vt ipſam ci-
tius exaudiret et poſtea petiuit. Jo ſequitur
et petēs aliq̄d ab eo. Sed qz diuitie et hono-
res mūdi nihil ſunt et adducūt ad nihilū. ipſa
autē petiuit aliq̄d vt dicit euāgel. et dicit Joſes

Chry. ſuper Matt. No dicimus quia recte
petit hec mulier. ſz hoc dicim⁹ qz nō terrena ſz
celeſtia filijs ſuis optabat. Non enim ſic ce-
tere matres que corpora natoꝝ ſuoꝝ amant
animas autem condemnāt. deſiderant illos
valere in hoc ſeculo vt oſtendant qz corpoꝝ
ſunt parentes non animarum. Et ſubdit Eſti-
mo autē qz hi fratres cum audiſſent dñm de
paſſione et reſurrectione ſua loquentem cepe-
runt dicere eū eē regē vt fideles. Ecce rex ce-
leſtis ibit ad regna tartarea vt regē mortis
deſtruat. cū autē victoria fuerit conſummata
qd̄ aliud reſtat niſi vt regni gl̄ia ſubſeq̄t. er-
go quid faciemus fratres quō poſſumus re-
gni ipſius eē p̄cipites. ſcim⁹ qz inuid⁹ nō ē. q̄
enī ſeip⁹ donauit hoib⁹ quō regni ſui ſocieta-
tē nō dōabit. Petētis negligētia rephēdiē
vbi dātis miſericordia nō dubitaſ. ideo ſub-
miſerūt matrem que ſi reprehēſibilis iueni-
reſ citi⁹ venia⁹ meret. ipſe em̄ ſex⁹ muliebr̄
excusaſ errorē. hec ille S3 d. in dictū ē ſup̄a
qz diſcipuli per ſe ad ipſm acceſſiſſent. hic autē
dicit qz matrem ſubmiſiſſent. ergo cōtrarietas.
Ad hoc rñdit Aug⁹. in li. de cōcordia euan-
gelioꝝ qz maſ ex cōſilio filioꝝ acceſſit. et volū-
tatē ipſoz ad ipſm detulit. Et dicit regula iuriſ-
ex de regu. iū. li. vj. c. qui facit. Qui aliq̄d p
aliuz facit ac ſi faceret per ſeipſum. Jo dicit
Marcus eos ad xp̄m acceſſiſſe q̄qz mater i
veritate acceſſit et ſi ipſi. timebāt em̄ ne alios
diſcipulos ſcandalizarent. Tum qz p m̄rem
citius impetrarent. Tū ne notaz ambitionis
incurrerēt. iō acceſſit mater dicens illi. Dic
vt ſedeant hi duo filij mei. i. vt collaterales.
et maiores ſint. vnus ad dexteram tuā et ali⁹
ad ſiniſtram tuā in regno tuo. hic dicit gloſa
Bonū deſiderim⁹ ſm cōſiderata petitiō. et
iō nō ppoſitū. nō voluntas culpaſ. ſed igno-
rātia. Si impetrare nō debet. ſimplicitas tñ
nō meretur confundi. Quia omnis ma-
ter deſiderat filijs ſuis tria ſcilicet quietē di-
uitias et honorem qd̄ patet in rebecca. Gen.
xxvij. Que diligenter laborauit vt filius ei⁹
Jacob primogenita optineret. Idem patet
de berſabee. iij. Regum. ſ. vbi ſic legitur ſe-
neſcēte Dauid filius eius Adonias ſurrexit
viuente patre dicens. Ecce regnabo p̄ p̄ez
Ad audiens mater Salomonis predicta ac-
ceſſit ad regem Dauid. et procidit aū ipſm re-
uerentiā ſibi exhibendo. Lūi rex. quid viſi-
quit. Ad quē illa. Dñe mi rex. Tu iuraſti mi
hi per dñm deum tuū. qz Salomon filius tu-
us regnaret poſt te. et ipſe ſederet in ſolio tuo
Et nunc regnat Adonias te ignorante. ad te
tamē adhuc reſpiciunt oculi omniū ex iſrael

et eligere poteris quæ volueris regnet post te
et sic Salomon petitionibus multis regnavit
pro patre. ita fecit hic fidelis mater filiorum zebe-
dei qui petiuit eis requiem cum dixit. Dic ut hi
duo filii mei. honorem cum addidit unum ad dex-
teram. et. Dinitias cum subiungit in regno tuo.
Et quis christus petitionem ipsi pro tunc non exau-
diuerit nisi pro morte filiorum exaudiuit. Nam per
sinistram vita presentis. per dexteram vita eterna desi-
gnatur. Sedent igitur a sinistris dei quia eorum
corpora in presenti vita multam habent gloriam et
honorem. Quia de sancto Jacobo exponit il-
lud Esa. xj. Ipse gentes deprecabuntur et erit se-
pulchrum eius gloriosum. Cuius namque sancti cor-
pus et sepulchrum ita frequenter visitatur et
uotis honoratur sicut sancti Jacobi a suis pe-
grinis et corpus ipsius visitantibus tam sedu-
le subuenit et succurrit. Sicut de hoc refert
Hugo de sancto victore. quod cuidam pegrino
ad sanctum Jacobum pergenti diabolus in spe-
cie ipsius apparuit. et de presentis vite miseria
plurima commemorans. felicitatem se esse si ob amo-
rem et honorem ipsius se necaret. et ille mox gla-
dium arripuit et prius se occidit. et cum ille in
cuius domo hospitatus fuerat suspectus habetur
et mori plurimum formidaret. continuo quod mor-
tuus fuerat surrexit asserens quod dum demon qui
mortem suaserat ad supplicium ipsum duxisset.
Beatus Jacobus mox cucurrit et ereptum ad thro-
num iudicis deduxit. et accusantibus demonibus
ut viter restitueretur obtinuit. hec ille. Sedent
etiam nunc a dextris dei. quia anime eorum in celo
beatificantur. ita ut quilibet illorum dicere possit
illud ps. cxxxj. Hec requies mea in seculum se-
culi. hic habitabo quoniam elegi eam. Etiam plures dominus
eis tribuit quam mater petiuit. Rogauit ut unum ad
dexteram et alium ad sinistram sederet. Pro eorum cor-
pora tanta gloria illustrantur. Et anime eorum in dexte-
ra domini. diuino prouidentur honore et visione. et
hoc quo ad primum. Quantum ad secundum est no-
tandum. dicit commentator li. de impressione aeris
quod serenitatem multam diurni aeris multa tene-
brositas et caligo noctis comitatur. Et rationem
ponit Fontinus in descriptione vniuersi quia dies
serene et calide mox succedit frigida ex natu-
ra quod quidem frigus est causa noctis tenebrosæ.
Sic spiritualiter pro serenitatem prosperitatis et ho-
noris huius mundi ut frequenter sequuntur tenebre
nocti et caligo sempiterna. Quia dicit Origenes. tam-
diu diabolus hostes illaqueat quamdiu in honore ap-
petitu reprobatur. quod patuit de Salomone de quo
legitur. iij. Reg. x. Quia tam magnam prosperitatem ha-
buit quod argentum tempore ipsius in tanta erat abun-
dantia in quanta lapides. et tantum honorem ha-
buit ut omnes reges a longinquis partibus venirent.

et regina saba videre eius honorem. Sed si-
la prosperitas et honor excellens intantum
cor eius penetravit quod idolatria est effectus se-
quens deos alienos propter amorem mulie-
rum. ut habetur. iij. Regum. xj. Et nunc for-
tassis hunc honorem secute sunt tenebre sem-
piterne. Pro petiuit beatus Augustinus. li. viij. confes-
sionem dicens. Peto domine omnis honoris
mundani facias me expertum et fac me tue gra-
tie coheredem. Idcirco apostoli credentes
cum iudeis christum temporarie regnaturus finem
quosdam. petebant honorem humanum et munda-
num finem Chrysostomus. Quia audierunt quod super. xij. thro-
nos sedere deberent cum domino. quare primum
cathedre petebant accipere. Timebant enim pe-
trum sibi preferri. Pro christus qui est cognitor occultorum
non ad verba matris intercedentis. sed ad con-
silia eorum dixit. Nescitis quid petatis. quia d. pe-
titis per honorem mundano ut temporaliter mecum re-
gnetis. Sed hunc debetis merito fugere an nesci-
tis quod premissus ut honor desiderantem se fugi-
at et deserat et fugientem comitem. finem Chrysostomus.
Recte enim sic umbra que insequitur se fugit
insequitur autem fugientem. **E**t est sci-
endum quod hec petitio est reprehensibilis in multis.
Primo in ordine in quo erat pueritas. quia ante
meritum habebat premium cum tamen finem Arest. iij.
Ethi. honor premium sit virtutis. Pro dixit eis
Nescitis quid petatis. quia d. finem Glossa. Sed
glorie petitis quam non dum meruistis. delectat cul-
men honoris quod non dum exercuerunt vie laboris.
Nam sic legitur in gestis Roma. Ille qui in
bello vicit hostes et virtuose egit triplicem ho-
norem habuit. Primum fuit quod clipeum rotundum
quo hostes vicit habuit super caput eius et omnis
populus sibi cum leticia obuiaret. Secundus
honor qui fuit sibi exhibitus. quod omnes capti-
ui liberi dimittebantur. et currum eius post ter-
gum ligatis manibus et pedibus sequebantur.
Tertius honor quod victor indutus tunica Ro-
uis rubea sedebat in curru quem traherent quatuor
equi albi. et sic intrauit civitatem et hunc
honorem nullus habuit nisi victor inimicorum
extitisset. Sic apostoli non potuerunt habere ho-
norem nisi subirent laborem. Superatis autem
diabolo et tyrannis his honoribus sunt honora-
ti. ut patet de hodierno apostolo qui hoc triplici ho-
nore honoratus est. Nam clipeus rotundus de
pingit quasi diadema super caput eius ima-
ginis in signum quod viriliter hostes suos superauit
Et hoc huiusmodi a victoribus romanis. quod ta-
les clipei super capita imaginum depinguntur.
Ipsi autem apostolo cum populus hodie obuiat cum lau-
dibus et honore ita ut propter sibi illud ps. cxxx
viij. Minus bono sunt amici tui deo et. Sed illud

honorauit eū dñs. 7 pp̃ suam victoriā om̃s captiui de q̃bus rogat libere dimittantur.

Refert Vincenti⁹ in spe. hist. li. xxvij. c. xxxj. q̃ tp̃ib⁹ Alphunsi regis hispanie viginti viri xpiani quorū vn⁹ erat sacerdos a saracenis capti sūt. 7 vrbe cesar⁹ augusti in carcere tenebroso inclusi. diuersorū genē nexib⁹ ligati. q̃ cū deo inspirāte monitu p̃sbr̃i beatus Jacobū inuocauerūt. in obscuro carcere sic eos alloquēs refulsit. ecce assum quē vocast⁹ illi aut ad pedes p̃ciderūt solutis lorīs q̃i pedibus habebāt. Tunc suffuso ei⁹ virtutis vnguētō eorū vincula p̃fregit. 7 ad portas ciuitatis eo duce puenerūt eosq̃ ad quoddam castellum christianorū detulit. Sic visibiliter celos ascendit. Ad idē recitat Jacob⁹ Januensis. q̃ quidā mercator a quodam tyranno spoliatus iniuste. 7 in custodia tenebat. qui deuote sanctū Jacobū in suū auxiliū inuocauit. Cui vigilantib⁹ custodib⁹ apparuit. 7 ad turris summitatē p̃duxit. Statimq̃ turris adeo se inclinauit q̃ ip̃ius sumitas eq̃lis freuit. de qua sine saltu descendens. solutus recessit. quē custodes insequētes licet iuxta eū p̃gerent tñ ip̃sum videre nō poterāt. Tercio ip̃sū honorauit. q̃ tunc indut⁹ tunica rubea passionis sedens in curru sui corporis. quez trahēbāt quattuor albi equi. scz cordis puritas. virginis integritas. obediētie p̃ntas 7 dilectionis vnitas. Hīs eq̃s hodie duct⁹ ē quo ad aiām in celestis p̃rie ciuitatem. ita vt bene dicere posset illud. p̃s. cxxj. In domuz dñi ibimus letātes. Scđo hec petitio fuit re p̃hensibilis in intentione in q̃ erat carnalitas q̃ reputabāt se ex sola cognatione ius regni obtinere qđ tñ nō ē. q̃ dicitur Matth. viij. Amē dico vobis q̃ multi veniēt ab oriente 7 occidente. 7 regnabūt cū abraam isaac 7 iacob in regno celoz. Filij aut regni efficiēti foras. 7 Matth. xxi. Aufere a vobis regnuz 7 dabit̃ gēti faciēti fruct⁹ ei⁹. Jō dixit nescitis qđ petat⁹. q. d. Desiderat⁹ q̃ debeo vobis dare regnū meū. q̃ estis mei p̃sobrini. Sed scire debet⁹ q̃ regnū nō dat̃ rōne parentele. sed dat̃ merentib⁹ virtutū exercito vel passionis merito. Jō dixit potest bibē calicē quē ego bibiturus sū. q. d. Ego p̃ ignominia passionis intraturus sū in gl̃iam resurrectionis Juxta illud Luc. xxiij. Nōne hec oportuit pati xp̃m 7 ita intrare in gl̃iam suā. Si vult̃ pregnare. cōpati etiā nolite recusare. Q̃ dicit p̃etr⁹ damiani. p̃der bellū puenit ad pacē. p̃ laborē transit ad requiē. Non enī ē sine pugna victoria. nec absq̃ victoria puenitur ad coronā. Sed illud ē cōtra multos in hoc

mundo hoīes delitulos qui nihil volunt pati in h̃ mūdo. neq̃ in ieiunijs neq̃ in castigationib⁹ corporis. s3 sp̃ plenī eē. 7 in lecto molibus dormire. sed audiāt tales. b. Hiero. dicentē. Vis regnare cū xp̃o. si dñm christum oportuit pati. 7 ita intrare in gloriā suā. quā fiduciā nos habem⁹ intrare sine labore. Q̃ stulti sum⁹ volum⁹ hic gaudere cū seculo 7 postea regnare cū xp̃o. Audus dñs ingredi tur. seruus sup̃fluitate onustus vestib⁹ auro 7 gēmis intrabit. ille ieiunijs. iste crapula et luxuria plen⁹. ille in cruce p nobis moriens. iste in lecto p̃cioso 7 delicato dormiens. hec ille. Audiētes aut̃ hī duo apli. q̃ absq̃ passionē nō possent cū xp̃o regnare. interrogante ip̃o. an p̃nt bibere calicē passionis. dicunt ei possumus. sed fm̃ glo. loquūt. sicut in exptis fragilitatis pp̃rie. quā fugientes a dño ostēderūt. sic h̃ Matth. xxvj. Relicto eo om̃s fugierūt. q̃ in exptis non apparet terribile. qđ expertis necessariū ē timere. Cōfirmavit tñ dñs verbū eorū dicēs. Calicē. i. martyriū bibetis. q. d. Tu Jacobe gladio moriendo. tu vero Jōhes in feruenti oleo buliendo. **C**irca qđ vlt̃erius notandū. duplex ē calix dei. s. pene tēporalis. 7 eterne beatitudinis p̃mū bibit xp̃s a tēpore natiuitat⁹ q̃ posuit ē a matre in p̃sep̃io ita vt dicere possit illd p̃s lxxxvij. Qm̃ ego in laborib⁹ suz a iuuentute mea. Hunc pp̃inauit matri sue. q̃ statim nato filio anxia fuit ne ab herode occideret fugiens in egypto. Matth. ij. Et p̃dito filio i tēplo cū dolore ip̃m q̃siuit. 7 sub cruce omnē passionē mētāl̃ sustinuit quā xp̃s corporalit̃ ita vt gladi⁹ doloris aiām ei⁹ p̃transiret. Luce. ij. Hūc calicē pp̃inauit aplis qui diuersa passi sunt tormēta. Juxta illud Act. v. Jbāt apostoli gaudētes. 7c. et sp̃eal̃ hī duo apostoli Jacob⁹ 7 Jōhes. Nā iacob⁹ ab herode ē occisus. Sicut p̃z Act. xij. Misit herodes rex manus vt affligeret quosdā de eccl̃ia occidit aut̃ Jacobū frat̃ Jōhis gladio. Jōhannes etiā a domitiano in insulā pathmos ē relegat⁹. Jō dixit dñs. Calicem quidē meum bibetis. hunc etiā calicē pp̃inauit martyrib⁹. de quibus dic̃ apls ad heb. xj. Sancti per fidē vicerūt regna. Et subdit. Ludibria 7 vbera experti sunt. insup̃ 7 vincula 7 carceres. lapidati sunt. secti sunt in occisione gladii mortui sunt. Istū calicē prop̃inauit p̃fessorib⁹. Jō ibidē ait apls. Circūierūt in melot̃is 7 pellib⁹ caprinis. egentes. angustiat̃. afflicti. quibus dignus nō erat mūdus. Hunc prop̃inauit virginibus. vt patet h̃iere. xlix. Ecce quibus non erat iudicium vt biberent

calicē. i. qui nō meruerūt affligi. bibentes bi-
berunt. Hunc demūq; ppinauit cūctis gen-
tibus. Juxta illud Isiere. xxv. Sume calicē
vini furoris. s. afflictionis hui⁹ tēporalis de
manu mea ⁊ propinabis de eo cunctis genti-
bus. Et sequitur infra. Lūq; noluerint sume-
re calicē de manu tua. s. tēporalis pene. di-
ces ad eos hec dicit dñs exercituū. bibentes
bibetis. s. calicē. scz pene eternalis. Ideo dīc
Erog⁹ in mora. Elect⁹ quisq; vt eterna sup-
plicia euadat. ⁊ phennē gloriā ascēdat. de
bet hīc assiduīs flagellis atteri quaten⁹ in iu-
dicio valeat purgat⁹ inueniri. Secūdo calix
ē beatitudinis eternalis. d quo propinat eis
dulcedinē iocūditatis eterne. hīc calix semel
bibitus facit obliuisci oēs labores. ⁊ tristitiā
p̄teritā. Quid dicit deuotus doctor. Amandus
li. j. c. xiiij. Tribulatio cū pñs ē mesticiā p̄stat
cum aut̄ p̄terit⁹ ⁊ mesticia scz victa fuerit. sū-
meletificat. brenē habet amaritudinē ⁊ lon-
gam consolationem. hec ille. Ibi tūc impleť
illud sapientis. Date siceram merentibus. ⁊
vinū. s. cōsolationis his qui mesto sunt corō
p̄rou. xxxj. Hunc calicem biberunt bī duo
apostoli Jacob⁹ ⁊ Iohes. qui inebrians est
⁊ p̄clarus. Tertio fuit rephensibilis hec
petitio in veritate. qz estimabāt in regno xp̄i
aliquid sinistrū. Cū tñ oīs regni sui incole
ad dexterā statuentur. Juxta illud Math. b.
xxv. Statuet quidē oues ad dexterā hedos
aut̄ ad sinistrā. Sup̄ q dicit Chry. in omelia
Nescitis qd petatis. audistis me referentē.
Cum venerit fili⁹ hoīs in sede maiestati sue.
ponet oues ad dexterā suā. hedos aut̄ ad si-
nistram dicens sinistris. Discedite a me ma-
ledicti in ignē eternū. quoniā vult⁹ vt vn⁹ se
deat ad dexterā ⁊ ali⁹ ad sinistrā. Iō forsitā
p mulierē res agebat. Vidit enī diabol⁹. qz
p hoc aduersus eos agere volebat. p̄uertit se
ad p̄sua arma. s. ad mulierē. vt sic Adaz p
mulierē spoliavit. ita istos a xp̄o separet per
matrem. nā ⁊ si mater erat. tñ ⁊ mulier erat.
p̄pter qd ⁊ si affect⁹ ei⁹ dulcis erat quasi ma-
tris. intellect⁹ tñ ei⁹ nociu⁹ erat quasi mulie-
ris. Sed tñ nō potuit per mulierē proditio i-
troire in istos sanctos. ex quo de muliere sa-
lus cunctoz p̄cessit. Intelligere ergo debe-
mus vt ⁊ nos nō aliqd a deo petam⁹ qd nos
bonū ēē iudicauim⁹. s. rōnē in ei⁹ p̄tēz po-
nam⁹ vt ⁊ illud nobis cōcedat. qd nobis ex-
pedire ip̄e cognoscit. hec Chry. Et hī q ad se-
cundū. Quātū ad tertiū p̄ncipale ostēdit qd
regnū celoz parat. cū subdit. Sedere autez
a dexteris. ⁊c. non pertinet ad me vt vobis
dem sedere circa me. qz nōdū estis humiliati

et adhuc carnalita sentitis. nā i regno meo su-
perbia nō habet locū. cum lucifer omniū an-
geloz pulcherrimus supbiens de celo ē de-
trusus. Sic dī Ezech. xxviij. Elenasti cor tu-
um in decore tuo in terram proieci te. Quōq;
vos de terra illic vultis p supbiā ascendere.
Iō dicit nō ē meū dare vobis supbis sic vos
adhuc estis. sed alijs. s. humilib⁹ qd patum
ē a patre meo. fm p̄destinationē. vel aliē fm
glo. Regnū celoz nō ē danti sed recipientis
Nō enī ē p̄sonaz acceptio apud dñm. s. qui
cunq; dignus ē accipit qd p̄sone nō ē patuz
sed vite. si itaq; tales estis sicut pat̄ parauit
tunc accipietis. Et ē notandū q regnū
celoz paratū ē quīntuplicibus generib⁹ ho-
minū. Primo innocētib⁹ tanq; veris heredi-
bus sicut pueris baptizatis. Qui si discesse-
rint post baptismū statim euolant ⁊ saluānt
in signū illius christo baptizato vidit Iohes
q celi apti sunt. ⁊ sp̄s sanctū descendentem
⁊ vox patris audita est. Ihic est fili⁹ me⁹ dile-
ctus. Math. iij. De illo etiā dicit christus
Math. vlt. Qui crediderit ⁊ baptizatus fue-
rit saluus erit. Et de his dīc p̄s. xxiij. Inno-
cētes ⁊ recti adheferūt mihi. Maledicite igitur
sunt oēs matres pueros suos añ baptis-
mū iugulantes. ⁊ tali glia ⁊ hereditate eos
puantes vt sunt v̄gines in criminib⁹ inceden-
tes. fornicatiōib⁹ aut̄ varijs deturpate ⁊ me-
retricius p oia filate. in capite ornate crimi-
nibus. in actu aut̄ cōpate sunt publicis mere-
tricibus. Et audeo dicere q deteriores sunt
meretricibus. q qdē publice peccāt. ⁊ si fru-
ctū cū suis amatorib⁹ habuerint tñ nō necāt
qz nō verecūdanť. Iste aut̄ peccāt occulte ⁊
nolunt fecisse. iō fruct⁹ suos strangulāt ⁊ oc-
cidunt. ne eoz nephas p̄cipiatur. ⁊ fortassis
raro illud p̄stent. vt caput tegere cogantur
tales crudeliores sunt oibus aīalib⁹. que fm
naturales feras a se genitas affectione natu-
rali diligunt. ⁊ ne ab alijs occidanť. inquan-
tū possunt defendūt. ⁊ nutriunt ⁊ deducunt
p̄ter scroffam que interdum fetus suos deuo-
rat ⁊ occidit. vt dicit Soli. in li. de mira. mū-
di. Et illud scripsit tanq; mirabile ⁊ crudele
qd est p̄ter solitū morem aliorum aīalium
fetus necare. Sed his sunt he mulieres pes-
sime seniores. ista caret ratione. ille autē de-
corate sunt lumine rōnis quāuis ea abutan-
tur. Iō de talibus dicit sapiēs. Circulus au-
reus in naribus suis mulier pulchra ⁊ fatua
prou. xj. Quia tanq; stultissime. pulchritu-
dine sua abutunt. ⁊ se in lutū luxurie velut
sus deliciunt ⁊ prosternunt. iste etiā crimino-
siores sunt omnibus homicidis. qui solum

corp^o occidunt. aīaz aut occidere nō pnt. iste aut aīaz cū corpe occidūt et ignib^o eternis puniendas tradūt et transmittūt. Qd pbat August. de fide ad petrū. Et ponit in canone d^o conse. dist. iij. c. firmissime. vbi d^r. Firmissime tene q nō solū hoīes rōne vīgētes. vey etiā paruulos qui siue in vtero matris viuere incipiunt. et ibi moriunt. Glo. p potagia qbus ille pessime mulieres vtunt. fetū i vtero occidentes. siue iā de matrib^o natū si sine sacro baptisimū. qd dā in noīe p̄ris et filij et spūs sancti. de hoc seculo trāseūt sempiterno igne puniēdos. Glo. dicit. qz erūt in tenebrī nō q pena sensus puniant s3 dūtaxat damni quēadmodū determinat. b. Thomas. in. iij. dist. j. in sol. pmi ar. similiter pe. de palude idē sentit. Et subdit. Qz et si peccatū actionis p̄prie nullū habēt. originalis tñ p̄cti dānatio nē carnali cōceptione ex natiuitate traxerūt Et plus dicit Aug^o. Nam in die iudicij pueri decedētes sine baptismo. vel stabūt a dextris xpī vel a sinistris. Non a dextris. qz sic irent ad regnū celoz. Cuius oppositū dicit Chri. Job. ij. Nisi q̄s renat^o fuerit ex aqua et spūs sancto nō intrabit in regnū celoz. Igitur stabunt a sinistris et consequēter ibunt in ignē eternū. qz in vltimo iudicio via mea nō signat. hec ille. Ex qua auctoritate p̄s q paruuli sic decedētes sine baptismo non solū puniunt eternalit^{er} pena damni. s. carentia visionis beatificē. sed etiā pena sensus. Idē dicit hugo cardinalis q puniant diuersis tormētis. minus tñ puniēnt q̄ illi qui peccata actualia p̄miserūt. qz hec ē p̄ae minutissima. vt dīc Aug^o in li. de baptismo paruuloz. c. iij. et habet de conse. dist. iij. c. Regenerate. In qua mallet eē Aug^o poti^o qm nō nosse. Et dīc ibi dem glosa. q pena d^r minutissima. non iō q nō posset eē maior. sed in cōpatione ad alias penas quas qui in peccato mortali decedūt sustinebūt. Et certū ē q nō intellexit de pena damni. qz illa est equalis vtrobīq. q de pena sensus intelligendū ē. Sed dīceres. Tamen decretalis dicit extra de baptismo et ei^o effectu. in. c. Maiores. pena originalis peccati est coeterna dei visionis carentia. pena vero actualis peccati ē gehenne perpetu^o cruciatu. Rndet Aug^o de fide ad petrū. q decretalis nō intendit dicere q p̄uatio diuine visionis est sola pena qua paruuli puniunt. si ne baptismo decedentes. qz penaz sensus nō negat. sicut non negat penam damni in damnatis. et hoc dicit eas subire gehenne cruciatu. et tñ h̄ intēderet decretalis. tunc glosa illa que dīceret q pena paruuloz est minutis-

suma. cōtraderet textū. sed nō loquit^{ur} glosa de pena damni. que in omnib^o equalis ē. igitur de pena sensus. Et istā penā patiunt oēs qui nō fuerūt a peccato originali per baptisimū fluminis et sanguinis et flaminis liberati Ecce ad quātā miserā pducūt iste infelices mulieres fruct^o vteri sui. et si isti innocentes pueri q peccata actualit^{er} nō cōmiserūt ita puniēnt. quanto magis ille diabolice matres tradunt eternis ignib^o cruciande. Nō tamē hec dīco q nō possunt de hoc grandī crimine penitere. cū als obstaculū ponerē dīne pietati. sed motus cōpassione sup Inno. iugulatione paruuloz que prochdolor his t̄pib^o ē cōis et sup dānatiōe eoz hec inserui vt vidēant hē maliuole quātā inhumanitatē exerceant in suis pueris vterinis. quā nō exerceāt aīalia carentia vsu rōnis. S3 tñ tales mulieres volunt p̄digne penitere. consulit eis pa/pa tertio Alexander. vt intrent religionē i q peccata sua p̄petue deplorent vt habetur extra de his q. h. oc. c. veniens. Si autē repugnante carnis fragilitate ad hoc induci non poterint. nubendi eis licētia tribuat^{ur}. qz tutius videt^{ur} vt in dño nubant vni soli q̄ in honeste multos admittāt. vt dicit idē canon allegatus. Et d^r. xxxij. q. iij. c. In adolescētia Si nō eēt p̄sumptio de ip̄is icōtinētia. non dare^t sibi licētia cōtrahendi propter crimen suū. sed tñ ip̄is alia grauis penitentia iniungit^{ur}. que exprimit^{ur} extra de his qui fi. occi. c. intelleximus. vbi d^r. Mulier que fornicata fuerit et partū suū viuū occiderit decē annos debet penitere. tñ pōt moderari fm arbitriū sacerdotis. hoc pōt p correctione recitari si viderit expedire. Secūdo regnū celoz ē paratū penitētibus. q̄uis enī pauci sunt qui in innocētia maneant baptismali. Iō fm h̄ierō. Et ponit de penitētia di. j. in. c. secunda tabula. Si quis vestem innocētie maculauerit penitētie remedio potest reparare Ideo dicit dñs Math. iij. Penitentia agite. appropinquabit enī regnū celoz. q. d. qd elongatū ē a vobis p peccati stulticiā. appropinquabit per peccati p̄niam ac prudentiā. Qd figuratū fuit in rege Nabuchodonosor. Danielis. iij. Quia per suā stulticiā et supbiā qñ dixit. Nonne hec ē babylon ciuitas magna quā ego edificaui in domū regiā in robore fortitudinis mee. depulsus fuit de regno suo septē mensibus. Sed postea reuocat^{ur} p Danielelem. et vsqz ad finem septem annorum egit penitentiam. et neqz panem neqz carnem comedens. neqz vinū bibens. sed leguminibus et herbis vsus fuit. Quia penitētia finita

Sermo

restitutus ē in regnū suū. ⁊ nunc habet regnū cum christo sempiternū. Qd probat Aug⁹. Et ponitur in canone. xxiij. q. iij. Nabuchodo. penitentiā meruit fructuosam. Et subdit. Nonne etiā post innumeras impietates flagellatus penituit. ⁊ regnū qd pderat rursum accepit. hec ille. Ita etiam isti duo apostoli Jacobus ⁊ Iohes p supbiā qua inflati erāt. super alios volētes regnare elongatū fuit ab eis regnū. qñ dixit eis iesus. Sedere ad dexterā meā ⁊ sinistrā meā. nō est meū dare vobis. s. superbis. Illis autem penitentib⁹ petitionem impleuit. ipsosq; sedere ad dexterā fecit ⁊ ad sinistram. Sicut hoc declarat sanctus Amb. dicens. Apostoli sederunt a sinistris quando officio apostolatus p̄siderunt. nunc autem sedent a dextris. qz de p̄nti visione sui conditoris letant. quoz vtrūq; datū ē a christo. hec Amb. Vel etiam acceperunt qd petierunt. qz regnum christi etiā vno modo ē ecclesia militans. Jux illud Mat. xij. Exibunt angeli ⁊ separabunt malos de medio iustorum. ⁊c. Cuius quidem regni sinistrum est martyrium. Dexterum autem pax ⁊ tranquillitas. Jacobo venit sinistrū quia martyrium pertulit. Act. xij. Occidit herodes fratrem iohānis gladio. Iohannes aut dextez tenuit. qz sine martyrii morte in pace requieuit. vt habet Ioh. xxi. Sic eum volo manere donec veniam. Tertio regnū celozū paratum est pugnantibus. Juxta illud qd canitur de apostolis. Estote fortes. Et hi sunt martyres. qz pro christo patiunt. De quib⁹ dicitur Mat. xj. Regnū celozum vsm patitur ⁊ violenti rapiunt illud. In signū illius Stephanus passus a iudeis. vidit celos apertos ⁊ iesum stantem ⁊ expectantē. Act. viij. Ideo dicit Aug⁹. Et habet in canone. xxiij. q. vi. c. omnium. Si quis fidelium moritur i certamine. qd ptra infideles geritur. celeste regnum promeretur. Illo modo beatus Jacobus promeruit regnum celozū. qz pugnavit cū triplici hoste. s. diabolo quez vicit per fidem. fm illud qd dicit. j. p̄f. v. Diabol⁹ tanq; leo rugiēs circūit querēs quē deuoret cui resistite fortes in fide. Secūdo pugnavit cum hermogene sortilego siue mago. quē vicit per diuinā sapientiam. ita vt artes magicam dimitteret. ⁊ sibi in fide adhereret dicens. O liberator animaz suscipe nunc penitentem quē hactenus sustinuisti detrahentē Tertio pugnavit cum herode maliuolo quē vicit per patientiam. qz mortē ab eo patienter perpassus ē. Ideo hodie merito est coronat⁹ ⁊ cum christo in throno glie collocatus. Juxta illud Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo. ⁊ sic nunc impletū ē qd petiuit mater vt sederent secum i regno suo. Quarto paratum est regnū celozū pauperibus tanq; christi imitatoribus. Id dicit beatus Aug⁹ in li. solilo. Ecce dñe pauperes filij tui sumus. ⁊ pusillus grex tuus aperi nobis ianuās tuas. Et edent pauperes ⁊ saturabuntur. ⁊ laudabūt dñm qui requirunt eū p̄s. xxi. Scio dñe ⁊ per me fateor qñ soli q cognoscūt se pauperes ditabunt. hec ille. qz fm Greg. xvij. moral. Lū deest terrena substantia liberi⁹ ad patriā tendim⁹. qz qñ in via positi pondere carem⁹. Istō modo etiā beatus Jacobus meruit celozū regnū. qz prop̄ christum paup fuit sequēs ipsum. qz legitur Mat. iij. qd iesus ambulabat iuxta mare galilee vidit Jacobum zebedei. ⁊ iohannez fratrem eius in nauī cum patre eozum. reficientes retia eozum ⁊ vocauit eos. Illi autem statim relictis retibus ⁊ patre secuti sūt dñm Super quo dicit Rico. de lyra p h oñdatur. qd perfecti imitatores christi erant. qz relictis retibus possessis. ⁊ etiam parentibus quātū ad carnalē affectū. animo prompto secuti sūt eum. Ideo meruerunt audire Mat. xix. Vos qui secuti estis me. sedebitis sup sedes duodecim. ⁊c. Quinto regnū celozum paratum est misericordibus. Ideo dicit Grego. nazēnus in cōmentario psalmoz. De nulla re sic vincitur inimicus. qz cum misericordel sumus. Et subdit. In quo inuentum fuerit opus misericordie. ⁊ si habuerit aliquid de quo in iudicio puniatur. tanq; vnda misericordie peccatum extinguitur. Hec ille. Istā miā beatus Jacobus regnum celozū meruit Quia fm Rabanū super Mat. Qui esuriētem pane verbi reficit. ⁊ sitientē potu sapientie refrigerat. ⁊ errantem in domū p̄ris reuocat innocentē protegit. infirmum fide instruit. oppressis tribulatione subuenit cōpatiēdo veram misericordiam implet. Et hec omnia beatus Jacobus excellenter adimpleuit. vt habetur in legenda.

Sermo secundus de sancto Jacobo

In baculo meo transiui iordanem istum ⁊ nūc cū duabus turmis regredior. ita scribit Gen. xxxij. Dicūt nāf ales. Frūdo est illius nature quando tempus hyemis appropinquat ad loca calida se transfert in quo p hyemē manet. Accedēte autem tēpe veris

[illegible]

cum suū tenet mundū. ⁊ ad hoc instruit pul-
los suos stercorea eicere extra nidū. Ita ipse
vbicūq; p̄dicauit loca fecit mūda peccatores
cōuertendo. d. hominib⁹ demones expellen-
do. magos deuincendo. ⁊ diuinā voluntatē
tanq̄ alam vnam dextrā erigendo. rōne autē
velut altera ala in hoc iordane se regendo. ⁊
tanq̄ baculo vtendo. Et qui fuit solus ad p̄-
dicandū cōpleto cursu. cum duabus turmis
igressus ē. q̄ velut verbo multos p̄monuit
seruare castitatem. vt exēplo sui martyrj m̄-
tos deniq; secū traxit. Sicut Josiam hermo-
genē. ita vt posset dicere p̄dicta vba thema-
tis. In baculo meo. ⁊c. In quib⁹ verb⁹ a tri-
bus cōmendat. Primo de actu sue acerbē
penalitatē. Secūdo de transitu p̄nti morta-
litate. Tercio de glorioso redditu eterne iocū-
ditatis. ibi. Et nunc. **¶** De p̄mo ē notādū
Rosa crescēs inter spinas acutissimas ē in
illas quasi peregrina. nō enī cum illis cōicat
cū ille sunt pungentes. illa autē sine stimulo
fugiter p̄seuerat. Et quib⁹ ē sine stimulo. tū
a spinis pungi. ⁊ ab eis sustinet passionē.
Moralit̄ p̄ rosam intelligū viri iusti. ⁊ spe-
cialit̄ hic iustus iacobus apostolus. Nā dīc
Ioli. in spe. na. li. ij. c. xix. Ex rosa decocta in
aqua celesti vel pluuiali. omnē fluxū ex cali-
da causa sedat. ⁊ puluis ei⁹ sedat sanguinem
de naribus profluentē. ⁊ desiccāt cōsumitq;
putredinū humorē. Ita. b. Jacob⁹ tanq̄ ro-
sa decoctus in aqua celestis sapientie ⁊ pota-
tus. fm̄ illud. Eccli. xv. Aqua sapientie salu-
taris potauit illū. multoz hoīm sedauit flu-
xum peccatoz. vt p̄ de phileto hermogene
⁊ Josia in quibus sanguinem pctōz desicca-
uit ⁊ humorē putredinū expurgauit. vt dice-
re posset illud Esa. xliij. Ego sum qui deleo
iniquitates tuas. q̄ multoz hoīm pctā dele-
uit preces sua. Et vtinā nostra deleteret pecca-
mina. sicut fecit quidā de quo refert Jacob⁹
ianuens. **¶** Cū quidā pictor enorme pec-
catū ⁊ plurimū detestabile cōmisisset. ⁊ ep̄s
illū absoluerē timuisset. Illū cū cedula i qua
scriptū hoc peccatū erat. ad sanctū Jacobū
misit. Cum ergo in festo eiusdem cedulā sup̄
altare posuisset. vt suis meritis pctā sua de-
leteret exorasset. Cedulā postmodū aperuit. ⁊
peccatū deletū inuenit. Hic inq; apostol⁹ ve-
lut rosa inter spinas creuit. s. pctōz ⁊ stimu-
lantū iudeoz. inter quos fuit peregrin⁹. sic
ipse depingit. cū pera ⁊ baculo. sic solent ire
pegrini. Ideo dicit in baculo meo trāsiui ior-
danem. Circa qd notandum sicut rosa exor-
tur primo inter spinas tanq̄ peregrina i suo
stipite nullam cōuenientiā cum eis habēdo

nec naturā. Ita. b. Jacob^o in^o iudeos exor-
tus ē pegrin^o. et in baculo laboriose p^odicatio-
nis transiuit iordanē p^ontis penalitatē. Et bñ
dicit pegrin^o. q^o videm^o q^o pegrini qui vo-
lunt ambulare hierl^om siue romā. oīa ponde-
ra grauātia et deprimētia a se deponūt vt agi-
les fiant. et solūmodo necessaria secū sumunt
Sic. b. Jacob^o tanq^o pegrin^o. volēs ire ad
celestē hierl^om oēm terrenā substantiā domi-
dimisit apud p^orem. **Abatth. iij.** Luz domi-
nus eū vocauit cū fratre suo carissimo iohē.
ad statū pegrinationis. statū oīa dimisit. s. na-
uem rete et patrē. et secut^o ē iēsū. **Ad tractās**
Chry. sup Abatth. dicit. Tria sunt q^o relin-
quere debēt qui ad xpm voluerint ire. s. act^o
carnales que per retia signant. seculū et res
mūdiales que p nauē. et pentes q^o p^orem no-
tant. Reliquerunt ergo nauē vt fierēt ecclia
stice nauis gubernatores. Reliquerūt retia
vt iā nō afferēt pīscēs ad ciuitatē terrenā. sed
hoīes ad celestē patriā. Reliquerūt vnū car-
nalē patrē. vt spūales p^ores oīm fierent. **Ihec**
Chry. Ecce ver^o pegrinus. qui oīa reliquit.
et nihil qd ipsum aggrauaret secum sumpsit
Jacobū. **Gen. xxviii. et xxxiiij.** qui transiens
peregre in mesopotamiā ad laban. oīa dimi-
sit patrē et matrē. nec habuit aīal nec famulū
sed in baculo iordanem transiuit et volēs re-
quiescere lectū nō habuit. sed lapides suppo-
nens capiti. sic dormiuit. Ita. b. Jacob^o reli-
quit p^orem. nec portauit aurū vel argentum.
sed in solo baculo transiuit p^ontem mūdum.
Nam audiuit a xpo **Abatth. x.** Nolite possi-
dere auz nec argentū neq^o pecuniam i zonis
vestris. Nos enī oēs in hoc mūdo sum^o pere-
grini. **Ad dicit Chry. sup Abatth.** Via ē p^o
quā oēs transeūt qui nascunt. via et peregrī-
natio ē que intelligunt q^o a deo exiuerunt. et
ad deū festinēt. hec ille. Et apls ad **Iheb. xiiij**
**Nō habem^o hic manentē ciuitatē. sed futu-
rā inquiramus.** Ideo exēplo beati Jacobi.
qui de nullo sollicitus erat. nisi de necessari-
is ad victū. alia oīa relinquēdo. et nos super-
flua relīcere debemus ne grauemur i via fm
cōsiliū apli. Deponētes oē pond^o. ad **Iheb.**
xij. Et solū necessarijs p^onti eē. Juxta illud
j. Timo. vj. Habentes alimēta et qbus tega-
mur his p^onti sim^o. **Ad dicit. b. Aug. in lib.**
solilo. Valde rap^o ē vt qui diuitias possident
ad requiē tendant. qui rebus terrenis se im-
plicāt. et ei amore se sociant qui in rex t^opalū
amore defiguntur in deo nullatenus delectā-
tur. nemo pōt amplecti gloriā dei. et diuiti-
as simul et semel. **Ihec ille.** Ideo petiuit etiaz
rex Salomon. **Ps. cxiij.** Diuitias et pau-

pertates ne dederis mihi. tantū victui meo
tribue necessaria. Scdo sicut rosa pertransit
spinas vndiq^o aculeis castigata. Ita. b. Ja-
cobus statū p^ontis miserie vbi sunt diūse pū-
cture transiuit baculo vigorose castigatiōis
iugiter corpus suū p^odicatiōibus suis. vigi-
lijs. ieiunijs macerauit. Ita vt dicere posset
cum aplo. **j. Loz. ix.** Castigo corp^o meū. et in
seruitutē itez redigo. **Ihic sanct^o Jacob^o** at-
tendit dictū sindoni. **Abstinētia** vitam
prolongat. castitatē p^oseruat. deū placat. de-
mones expugnat. intellectū illuminat. vitia
domat. cor ipsum amore dei inflāmat. et hoc
contra multos q^o libentē vellēt cum aplo coro-
nari. sed nolūt secū castigari. volentes semp
viuere in crapula et raro ieiunare. Sz diē po-
eta. Dulcia sunt castra. sz sic nō itur ad astra
Castigat^o est etiā. b. Jacobus varijs penis.
aliqñ flagellatus. vt p^o **Act. v.** cū alijs aplis
de quib^o dz. **Ibant apli gaudentes.** Interdū
carceratus vt habet ibidez. Et iecerūt man^o
in eos et posuerūt in custodia publica. **Adē**
contra multos q^o pati nolūt libenter diuersa.
et penas corporales. et si eis euenerit castiga-
tiones tristat. cum potius deberent gaude-
re. fm illud **Aug.** Gaudeat christian^o in ad-
uersis. q^o hic probatur an sit iustus aut pec-
cator. **Contristat** sane quē flagella corrigere
non possunt. Timeat supplicii futurū qui
prius iudicis cōtempserit remediū. Gaude-
at peccator cum in isto seculo contristatur vt
post seculū cū christo remuneret. hec ille
Tertio rosa transit per spinas ab eisq^o patit^o
et tandē suffocatur. Ita. b. Jacobus trāsiuit
per puncturas p^ontis mundi passionis bacu-
lo dolorose qd p^odixit sibi et fratri suo iohan-
ni xps. **Abatth. xx.** Calicē meū. i. passionē
amarā bibetis. Sic p^osertim patet de iacobo
qui ab herode et a iudeis punctus fuit. q^o tā-
dez ipm gladio suffocauit. **Act. xij.** Occidit
autē Jacobū fratrē iohis gladio. Et b quo
ad primum. Quantū ad secūdū de transitu
mortalitatis cōmendat cum dicit. Transiuit
iordanē. **Ubi sciendū fm Jsi. li. xiiij.** q^o iorda-
nis ē fluuius qui nascit sub libano in oriēte.
et tandē per multos circūit^o iuxta hierico in
mare mortuū fluit. qd ipm absorbet penitus
et cōsumit. **Ihic** fluuius significat mundum et
homines in eo p^otentos. q^o recte sicut ille flu-
uius semp transit. sic mundus p^ontue trāsit.
Juxta illud. **j. Job. ij.** Transiit mund^o. i. ho-
mines mundani et cōcupiscētia eius. q^o oīs
hoīes fluunt in mortē. q^o ē tanq^o mare mortu-
um nihil viuere permittēs. Ideo dicitur. **ij.**
Reg. xiiij. Oēs morimur et qsi aq^o dilabimur

Cui dicto psonat p̄s. xxxvij. Quis est hō q̄
viuet ⁊ nō videbit mortē. q. d. nullus. Quia
fm̄ aplm̄ ad Heb. ix. Statutū ē oib⁹ homi-
nibus semel mori. Jō mēdax fuit diabolus.
qui dixit ad p̄mos parētes. Neq̄q̄ mori emi-
ni. Gen. iij. Dixisset quidē vep. si illi in inno-
cētia p̄stetissent. fm̄ q̄ d̄r in cano. de p̄se. dis.
liij. c. placuit. vbi d̄r. Quicūq̄ dixerit Adaz
p̄mū hoīem mortālē factū. ita vt peccaret si-
ue nō moreret in corpe nō peccati merito. s̄
necessitate nature anathema sit. Est etiā hic
transit⁹ mortis vilis ⁊ velox. q̄ oēs in pulue-
rem redigunt. Juxta illud Gen. iij. Cinis es
⁊ in cinerē reuerteris. Est velox. q̄ d̄r Job.
xiiij. Breues dies hoīs sunt. Et iuxta dictū
Chry. sup̄ Math. Tam breues dies hoīs
sunt q̄ vix aliquis in tota vita sua posset se
ad mortē disponere. ¶ Est tam sciendū q̄
transitus iustoz multū differt a transitu vel
amorte maloz. Et sp̄aliter in trib⁹. Primo
q̄ transit⁹ sanctoz ē dulcis. q̄ hic gemuerūt.
Recte sic refert p̄li. in spe. na. Et soli. in lib.
de mira. mundi. Lignus dū viuit gemit iu-
giter ⁊ tristat. Cū autē morit̄ amenissime can-
tat ⁊ letat. Sic iusti in morte letant. Tum p̄-
pter p̄scie puritatē. Cū prop̄ angeloz ip̄oz
aias deducētū ad claritatē. Jō. b. Jacobus
hodie cuz leticia p̄ dño mortu⁹ ē ⁊ req̄scit i
pace. ita vt de ip̄o exponi p̄t illud Esa. xlvj
Transibit in pace ⁊ semita maligni in pedi-
bus eius nō apparebit. Q̄ in pace deducit̄ ē
de iudea a discipulis suis in regnū galicee lu-
peregrine. vt legi in legenda. Sed in malis
iste transit⁹ ē turbidus ⁊ amarus. sic tradit̄
naturales de leone. Qui dum viuit letat. s̄
dū morit̄ emittit magnū clamorē ⁊ tristatur
sic mali dū viuit letant in malicia. fm̄ illud
p̄roij. ij. Letant cū male fecerint. ⁊ exultēt
in rebus pessimis. s̄ in morte tristant. q̄ ha-
bent p̄scie obscuritatē. meritoz infecūditatē
⁊ demonū cōducētū terribilē visionē. Jō
de eoz morte dicit. p̄s. xxxiiij. Mors pecca-
toz pessima. Sic p̄ de morte herodis agrip-
pe qui hunc gloriosū occidit aplm̄. Mā vt le-
git̄ Act. xij. Ex liberato petro p̄ angelū d̄ car-
cere herodes descendit a hierlm̄ in cesaream
Et cū ibi eēt indur⁹ veste regali. sedit pro tri-
bunali. ⁊ populus sibi laudē diuinā exhibu-
it. Cōfestim p̄cussus fuit ab angelo vehemē-
ti dolore yteri. fm̄ iosephum. ij. antiq̄tatum
⁊ vermes generabant ab eo a q̄b⁹ miserabi-
liter p̄sumpt⁹ expirauit. ¶ Scōdo iste trā-
situs in sanctis ē secur⁹. eo q̄ de statu pegri-
nationis transeunt in terrā promissiois. que
fuit lacte ⁊ melle. i q̄ siue ingrediant siue egre-

diāt ad p̄teplationē hūanitat̄ semp iueniunt
sibi pascua dīne felicitat̄. Job. x. Sed i ma-
lis iste transit⁹ ē pauidus ⁊ insegur⁹. Ideo
b. Bern. li. j. medita. in p̄sona maloz inquit
Sania dicit mea. quis erit ille puer. cum di-
missis oib⁹. quoz tibi p̄ntia tā delectabilis
fuit ⁊ iocūda. sola ingredieris in alienā proz
sus ignotā regionē. vbi tibi occurrunt cater-
uatim teterrima monstra. Quis tibi i die tā-
te necessitatis succurret. Quis te eruet a leo-
nibus rugientib⁹ p̄paratis ad escā. Quis cō-
solabit ⁊ quis deducet. q. d. nullus. Tercio
transitus in sanctis ē desiderat⁹. Juxta illud
p̄s. xlvj. Quēadmodū desiderat ceru⁹ ad fon-
tes aquaz. Sic legi de Tobia. c. iij. Nunc
dñe fm̄ tuā volūtātē fac me cū miam. ⁊ p̄ci-
pue in pace recipe sp̄m meū. expedit enī mi-
hi mori plusq̄ viuerē. Et b. paul⁹ ad phil.
j. Cupio dissolui ⁊ eē cū xp̄o. sed iste transit⁹
ē in malis dolorosus. Sic declarat deuotus
amandus in hozalo. sapie. li. ij. c. ij. Mors
q̄ amara est memoria tua. homini iocundo
⁊ in delitijs nutrito. Horribilis p̄ntia tua. ei
qui in equitate iuuenis. ⁊ parit̄ successib⁹ p̄-
speris gradiens. hec ille. Et ille dolor surgit
ex hoc. q̄ sciunt eē scriptū Job. xxiiij. Ex de
aquis niuiū transibunt ad calorē nimii et q̄
vermis cōscie remordent. nec ignis exures
eos vnq̄ extinguet vt dicit̄ Esa. vlf. Chry.
sup̄ Math. dicit. Morte impioz nihil do-
loros⁹. Et ecōtra. morte bonoz. nihil dulci⁹
Mors enī a malis nimii formidat. a iustis
autē vix expectat. Et hoc quo ad scōm ¶
Quo ad terciū. b. Jacob⁹ gloriā de reddi-
tu gloriozo eterne felicitatis. cū dicit. Et nūc
cum duab⁹ turmis. In quib⁹ innuit triplicē
materiā leticie. p̄ria sumit ex ei⁹ p̄spera re-
uersione. Scim⁹ enī cū aliq̄s pegrin⁹ in frā
alienā pegrinat. vbi ē quasi exul. Si p̄ mo-
dū p̄spere ad prop̄a reuertit̄ gaudet. sic figu-
ratū ē in iacob Gen. xxxiiij. Qui tanq̄ exul
exiuit p̄riaz suā ⁊ pegrinauit in mesopotami-
am ad laban. Cui seruiuit p̄rachel septē au-
nis. p̄ multiplicat⁹ i filijs ⁊ iumētis reūsus
ē cū gaudio in patriā suā. Cui cuz Esau frat̄
su⁹ obuā in via dederat. diuisit filios i duas
turmas. ⁊ sic gl̄iosus corā fratre apparēt. ita
b. Jacobus exul fuit in hac terra. vt dicere
posset ad mundū illud. p̄s. xxxvij. Aduena
ego sum apud te ⁊ pegrin⁹. sed sic multipli-
cavit sp̄uales filios per fidē ⁊ doctrinā cū q̄-
bus gl̄iose nunc apparēt cū fratre suo xp̄o
Q̄ d̄r Exo. xxij. Nō apparebis ante p̄spe-
ctū meū vacu⁹. Secūdo sumit ex ei⁹ iocūda
societate. Q̄ vt dictum ē nō ē reuersus solus

sed cū multī fidelib⁹ q̄s cōuertit. qđ fuit sibi magnū gaudiū. Recte sicut messorēs cū mēsem dīnturnā p̄pleuerūt ⁊ reuertunt cātant ipsi tunc ⁊ letant. Jō dī de sanctis. Cū mēfuerūt in cāpo dñi electos dei cū gaudio reuertebant. Juxta illud ps. cxxv. Veniētes autē veniēt cū exultatiōe portantes manipulos suos. Recte sic victores cū ceperāt p̄daz ab hostib⁹ illis supatis. in reuersione letant. Esa. ix. Sicut victores exultant capta p̄da. qñ diuidūt spolia. ita ē de sanctis. Tertia est ex societatis aggregatione ⁊ duplicatione. Q̄ dicit. Cū duab⁹ turmis ingredior. q̄ turme fuerūt societas angeloz ⁊ hominū cuz q̄bus anima sua sanctissima gl̄iose ad etherea hodie gaudia cōscendit. Vel fuerūt iste due turme societas iudeoz ⁊ gentiliū. de quibus ytriusq; multos ad fidē cōuertit. Vel pñt eē duo populi orientaliū. quos mortu⁹ ad fidez ē lucrat⁹ quos nō poterat viu⁹ cōuētere vt dicit Huil. li. vij. vt p̄z in legenda. Jdo tota curia celestis de suo gl̄ioso redditu ⁊ ascensu admirans dicere potuit illd Esa. lxij. Quis est iste gloriosus in stola sua gradiens i mltitudine fortitudinis sue.

Sermo prim⁹ Petri apli ad vincula.

Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis. ps. cxv. **A**l. Jld. li. xij. dicit q̄ elephas inter cetera q̄drupeda ē bōe memorie ⁊ intellect⁹. Qñ enī capif a venatore ⁊ vinculat⁹ ⁊ verberat⁹. si alius supuenerit venator ⁊ ipsū ab illo liberabit ⁊ dat ei comedere ordeum bis vel ter. illius bonitatis nō obliuiscitur. sed diligit eū ⁊ deinceps ei obedit ⁊ mansuescit. vt dicit Solinus in li. de mirab. mundi. **M**oralit̄ hoc alal ponit nobis peccatorib⁹ in exemplū. ne bonoz dei obliuiscamur. sed attēta mēte iugiter recordemur. Ad hoc etiā nos hortat. b. Bern. Quantuz pro te fecit ex his q̄ pro te factus ē homo cognosce. quasi diceret. Et si nullū bonum tibi aliud fecisset. satī ē q̄ p te factus est homo. b deuote deberes recognoscere. ⁊ sibi grates reddere. sed non solum factus ē homo. sed p nobis est passus. ⁊ a potestate diaboli liberauit. Ideo hoc memoremur. ⁊ ne simus ingrati. Ideo legitur. ij. Regl. xv. Ex Absalon psequēbatur patrem suum dauid pellēs eum a regno. ita vt pfugus eēt a facie ei⁹. ⁊ factum fuit in penā pro peccato adulterij ⁊ homicidij que cōmisit. de quibus habetur. ij. Regl. xj. Respexit autem dominus eius humiliationem ⁊ liberauit ipsum ab hoc vinculo p-

secutionis. Nam. ij. Regl. xvij. legitur q̄ absalon occurrens quodā tempore seruis dauid sedens in mulo. Et cuz ingressus eēt mulus infra condensam quercuz adhesit caput eius quercui. ⁊ illo suspensomulus tanst. Joab autē fixit tres lanceas in cor eius. ⁊ dauid liberatus ab hac psecutione. quasi a vinculo. fecit hunc. ps. cxv. Credidi. ne esset ingratus. In quo dicit Dirupisti vincula mea hoc ē psecutiones absalon ⁊ alioz sibi fauentium. Et ideo sacrificabo hostiā laudis. non per me. sed per sacerdotes meos. Qui enim aliquid per aliquē facit est ac si per se faceret ex de regl. iur. li. vj. Et hec verba pñt hodie puenient dici de. b. petro p̄ncipe apostolorz quē dominus per angelum suum liberauit a viculis herodis. Act. xij. Nunc scio vere qđ dominus misit angelū suum. ⁊ eripuit me de manu herodis. Et iō grates sibi refert dicēs Dirupisti vincula mea. ⁊c. In quibus duo sp̄aliit̄ describunt. p̄mo diuina benignitas petrū soluens. ibi. Dirupisti vincula mea Scđo gratuitas hymnū referēs. ibi. Et tibi sacrificabo. ⁊c. De p̄mo est sciendum. si auceps viderit auem in rete vinctam. q̄ fortassis est sibi vtilis ad trahenduz alias aues ad capiendū. hanc nō sinit iugulare. sed leuiter soluit. ⁊ in caueā ponit. lz alie ab ipso iugulēf. **M**oraliter p̄ aucupē xps intelligit̄. de q̄ dicit poeta. Fistula dulce canit volucrē duz decipit auceps. qđ ipse dulcit̄ cantauit. quando ad rete fidei attrahere voluit aues humanas dicens. Penitentiam agite appropinquabit enim regnum celoz. **D**ulcis fistula ⁊ omniū melodiaz suauissima q̄ homo potest possidere regnū celoz per p̄niam. qđ pdidit per culpam ⁊ negligentiaz. **H**ic auceps xps vidit varias aues vinctas aliq̄s rete erroris q̄lis fuit dauid. sic in ps. cxvij. Erraui sicut ouis q̄ perijt. Siliter illi de quib⁹ alibi. Errauerunt in solitudine. viā ciuitatis habitaculi nō inuenerūt. Et hi bene significantur per aues. **Q**z fz Jld. dicūt quasi deuie. i. sine via qđ earz vie nō sunt in aere distincte. Q̄uis enī motu alaz diuidat aerē. statim post volatuz aere se claudente. nullū signū sui volat⁹ derelinquunt. Ideo dicit Salomon p̄rou. xxx. Tria sūt mihi difficilia. ⁊ quartū penit⁹ i gro. Viā aq̄le i celo. viā colubri sup petrā. viā nauis in medio mar. et viā viri in adolescentia. ita hoīes etiā fuerūt cōiter capti oēs rete erroris. qđ viā nō agnouerūt. fz de illo vinculo ⁊ rete erroris eripuit eos xps ver⁹ auceps p̄ ipm petrū. qđ vidit ipm fore vtilē sue ecclesie licz alios mltos i errore suo iugulare permitt-